

Je povolené prijímať niektorých hasičov do maximálnej vekovej hranice 30 rokov a stanoviť ukončenie činnosti zmluvných zubných lekárov na 68 rokov veku

Tieto vekové obmedzenia nevytvárajú zakázanú diskrimináciu na základe veku, pokiaľ ide o hasičov, ktorí priamo zasahujú v boji proti požiarom a v prípade zubárov, len ak toto obmedzenie primerane a koherentne zodpovedá cieľu ochrany zdravia alebo politiky v oblasti zamestnania

Smernica 2000/78¹ zakazuje v oblasti zamestnania a povolania najmä diskrimináciu na základe veku. Smernica však nebráni vnútroštátnym opatreniam nevyhnutným na ochranu zdravia. Dovoľuje tiež vnútroštátnemu zákonodarcovi stanoviť, že v niektorých prípadoch rozdiel v zaobchádzaní, hoci sa zakladá na veku alebo na charakteristike súvisiacej s vekom, nevytvára diskrimináciu a nie je preto zakázaný.

Je teda povolený rozdiel v zaobchádzaní založený na charakteristike súvisiacej s vekom, ak z dôvodu povahy povolania alebo podmienok jeho výkonu, je táto charakteristika skutočnou a rozhodujúcou požiadavkou tohto povolania. Rozdiel v zaobchádzaní na základe veku možno pripustiť, keď je nevyhnutný na účely ochrany zdravia, alebo keď je odôvodnený oprávneným cieľom, najmä politikou v oblasti zamestnania, trhu práce alebo odborného vzdelávania.

Spolková republika Hesensko (Nemecko) stanovuje hornú vekovú hranicu 30 rokov na prijatie hasičov do strednej technickej služby, ktorí zasahujú najmä v boji proti požiarom. Táto veková hranica má za cieľ zabezpečiť operatívnosť a riadne fungovanie zboru hasičov z povolania.

Colin Wolf sa zúčastnil výberového konania do strednej technickej služby hasičov v meste Frankfurt. Jeho kandidatúra nebola zohľadnená z dôvodu, že prekročil vekovú hranicu 30 rokov. V čase podania kandidatúry mal 29 rokov, ale v čase nasledujúceho výberového konania už mal 31 rokov. Správny súd Frankfurt am Main, na ktorom pán Wolf podal proti mestu Frankfurt žalobu o náhradu škody, položil Súdnemu dvoru otázku o miere voľnej úvahy, ktorou disponuje vnútroštátny zákonodarcu, aby stanovil, že rozdiely v zaobchádzaní založené na veku nepredstavujú diskrimináciu, ktorú zakazuje právo Spoločenstva.

¹ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci Wolf konštatuje, že smernica nebráni tejto vekovej hranici, ktorú stanovuje spolková republika Hesensko na prijatie hasičov do strednej technickej služby.

Rozdiel v zaobchádzaní v závislosti od veku, ktorý sa touto vekovou hranicou zavádza, totiž spĺňa všetky podmienky stanovené smernicou na účely odôvodnenia tohto rozdielu. Snaha zabezpečiť operatívnosť a riadne fungovanie služby hasičov z povolania tvorí oprávnený cieľ. Navyše skutočnosť, že uchádzač musí disponovať osobitnou nevyhnutnou fyzickou spôsobilosťou, možno považovať za skutočnú a rozhodujúcu požiadavku na výkon povolania hasiča strednej technickej služby, ktorej členovia zasahujú najmä v boji proti požiarom a pri záchrane osôb. Nevyhnutnosť disponovať úplnou fyzickou spôsobilosťou na výkon tejto činnosti súvisí s vekom členov tejto služby, keďže na základe vedeckých údajov poskytnutých nemeckou vládou len veľmi málo zamestnancov starších ako 45 rokov má dostatočnú fyzickú spôsobilosť na výkon ich činnosti v boji proti požiarom. Okrem toho vekovú hranicu možno považovať jednak za primeranú cieľu, ktorý spočíva v zabezpečení operatívnosti a dobrého fungovania služby hasičov z povolania a jednak za takú, ktorá nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

Pokiaľ ide o vec Petersen, nemecký zákonník sociálneho zabezpečenia, v znení uplatniteľnom na túto vec, stanovil, že platnosť povolenia vykonávať v rámci nemeckého zákonného systému zdravotného poistenia povolanie zubného lekára skončí uplynutím štvrťroka, v ktorom zmluvný lekár dovŕši vek 68 rokov. Mimo tohto zmluvného systému môžu zubní lekári vykonávať svoje povolanie bez ohľadu na svoj vek. V Nemecku 90 % obyvateľstva patrí do zákonného systému zdravotného poistenia.

Domnica Petersen mala od roku 1974 povolenie poskytovať zmluvnú stomatologickú starostlivosť. V apríli 2007 dovŕšila vek 68 rokov. Pani Petersen na správnom súde v Dortmunde (Nemecko) spochybňuje rozhodnutie príslušnej komisie rozhodujúcej o udelení povolenia vykonávať činnosť zubného lekára, podľa ktorého koncom júna 2007 skončila platnosť jej povolenia vykonávať činnosť zmluvného zubného lekára. Tento súd kladie Súdnemu dvoru niekoľko otázok týkajúcich sa súladu uvedenej vekovej hranice so smernicou 2000/78. Najmä uvádza, že podľa Spolkového ústavného súdu túto vekovú hranicu možno odôvodniť nevyhnutnosťou ochrany pacientov a že podľa Spolkového súdu pre sociálne záležitosti ju možno odôvodniť cieľom zachovať pracovné príležitosti pre mladých zmluvných zubných lekárov.

Súdny dvor vo svojom rozsudku Petersen konštatuje, že členský štát môže považovať za potrebné stanoviť vekovú hranicu na vykonávanie takého lekárskeho povolania, akým je povolanie zubného lekára, na účely ochrany zdravia pacientov.

Smernica však bráni vnútroštátnemu opatreniu, ktoré stanovuje maximálnu vekovú hranicu na vykonávanie povolania zmluvného zubného lekára, v tomto prípade 68 rokov, pokiaľ je jediným cieľom tohto opatrenia ochrana zdravia pacientov pred poklesom výkonnosti týchto zubných lekárov po dovŕšení tohto veku, pokiaľ sa rovnaká veková hranica neuplatní na nezmluvných zubných lekárov. Takéto opatrenie je totiž nekoherentné a nemožno ho teda chápať ako nevyhnutné na ochranu zdravia.

Naopak smernica takej vekovej hranici nebráni, pokiaľ je jej cieľom rozdeliť pracovné príležitosti medzi generácie v rámci povolania zmluvného zubného lekára, ak je toto opatrenie vzhľadom na situáciu na dotknutom trhu práce primerané a nevyhnutné na

dosiahnutie tohto cieľa. Vek 68 rokov sa zdá dostatočne pokročilý na to, aby mohol slúžiť ako hranica platnosti povolenia na výkon činnosti zmluvného zubného lekára.

Vnútroštátnemu súdu prináleží zistiť, aký cieľ sa sleduje stanovením vekovej hranice u zmluvných zubných lekárov. V prípade, že by bola veková hranica z hľadiska ňou sledovaného cieľa v rozpore so smernicou, prináležalo by vnútroštátnemu súdu, ktorému bol predložený spor medzi jednotlivcom a správnym orgánom, akým je komisia rozhodujúca o udelení povolenia vykonávať činnosť zubného lekára, aby ju neuplatnil, a to ani vtedy, ak bola prijatá pred nadobudnutím účinnosti smernice a vnútroštátne právo neupravuje možnosť ju neuplatniť.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s rovnakým problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499.